

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Balázs Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Tóth Éva Rita jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága Hatósági Főosztály I. Hatósági Osztály III. alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. augusztus 24. napján kelt 16.K.30.016/2009/25. számú ítélete ellen a felperes által 27. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva, - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 16.K.30.016/2009/25. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 60.000 (hatvanezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 231.400 (kettőszázharmincegyezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a 2007. március hónapi általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) bevallásában levonásba helyezte a Bt. (a továbbiakban: Bt.) által kibocsátott számlák áfa-tartalmát, a 3.857.380 Ft-ot. Ezeket a számítógéppel előállított bizonylatokon a keltezés, a teljesítés időpontja és az esedékesség megegyezett, fizetési módként készpénz került feltüntetésre, és bútorok, használati tárgyak, illetve egyéb eszközök beszerzéséről kerültek kibocsátásra.

Az adóhatóság a felperesnél - 2007. március hónapra - áfa adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett. A revízió eredményeként hozott első fokú határozatban a felperes terhére 3.857.000 Ft áfa adókülönbözetet írt elő, amit jogosulatlan visszaigénylésnek minősített, és kötelezte 1.928.000 Ft adóbírság megfizetésére.

A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes az 1941399064 számú határozatában az első fokú határozatot helybenhagyta. Az alperes érdemi döntését a többször módosított általános forgalmi adóról

szóló 1992. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 32. § (1) bekezdés a) pontjára, 35. § (1) bekezdés a) pontjára, 44. § (5) bekezdésére, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 15. § (3) bekezdésére, 165., 166. §-aira alapította. Rögzítette, hogy az első fokú hatóság határozatát eljárási jogszabálysértés nélkül, megalapozottan és jogszerűen hozta meg. Nem fogadta el adólevonásra jogosító hiteles bizonylatként a Bt. által kibocsátott bizonylatokat, mert az volt a jogi álláspontja, hogy ezek fiktívek, olyan áruk értékesítéséről szólnak, amelyek eredetét az adóhatóság nem tudta feltárni, és a felperes sem tudta bizonyítani. A gazdasági események a számlákba foglalt módon és az abban feltüntetett felek között a valóságban nem mehettek, és ténylegesen nem is mentek végbe. A beszerzési számlák szerint „vásárolt” áruk mögött ugyanis olyan értékesítési lánc húzódott meg, amely vizsgálata során az áruk jogszerű forgalomba kerülése, eredete nem állapítható meg, ezért a kellő körültekintés tanúsítása sem jöhet szóba. A felperes ez utóbbira – a számlák fiktív volta miatt – nem hivatkozhat, és egyébként sem jelölt meg olyan tény, körülményt, bizonyítékot, amely alapján az Áfa tv. 44. § (5) bekezdése szerinti törvényi feltételek fennállása megállapítható lenne.

A felperes keresetében az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Hivatkozott az ügy érdemi eldöntésére is kiható lényeges eljárási jogszabálysértésekre. Kifejtette, hogy a Bt. által kibocsátott számlákba foglalt áfa visszaigénylésére jogszerűen került sor, a beszerzések és értékesítések során kellő körültekintéssel járt el, ezért adózással kapcsolatos jogai nem sérülhetnek.

Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte.

Az első fokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Jogi álláspontja a következő volt:

Az alperes érdemi döntését eljárási jogszabálysértés nélkül, a határozatokba foglalt tényállást tisztázva, megalapozottan és jogszerűen hozta meg. A perben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján is csak az állapítható meg, hogy a számlákban szereplő árukat a felperes nem a számlakibocsátótól szerezte be, a gazdasági események nem a számlákban feltüntetett módon mentek végbe. A szállítás körülményei sem igazolják, hogy a Bt. ügyvezetőjének a felperessel való átadás-átvételben, illetve bármiféle gazdasági eseményben szerepe lett volna. A felperes a perben sem bizonyított olyan tény, körülményt, amely alkalmas lett volna annak igazolására, hogy a számlában szereplő felek között teljesült volna a gazdasági esemény, ezért a számlák tartalmi hitelessége nem bizonyított. A perbeli esetben a felperestől elvárható magatartás az ügyletek volumenére tekintettel az lett volna, hogy ellenőrzi és

dokumentálja a számlakibocsátók cégadatait, a szerződő fél adóalanyiságát, képviselőre való jogosultságát. A felperes azonban e körben nem rendelkezett értékelhető információval, vizsgálható irattal, és a gazdasági eseményekre nézve sem szolgálhatott háttérbizonylatokat, tehát nem tanúsította a tőle elvárható kellően körültekintő magatartást.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte annak hatályon kívül helyezését, a jogszabályoknak megfelelő, kereseti kérelmének helyt adó ítélet meghozatalát. A felperes azzal érvelt, hogy a bíróság megsértette a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat, mert nem megfelelően értékelte Cs. Á. tanúvallomását. A bíróságnak - helyes bizonyítékértékelés alapján - azt kellett volna megállapítania, hogy a perben vitatott számlák hitelesek, mivel ezt egyetlen bizonyíték sem cáfolja, illetve a bizonylatok tartalmi hitelességét a rendelkezésre álló dokumentumok és a tanúk is alátámasztják. A tényállás vitatásán kívül hivatkozott az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 1. §-ában, 92. §-ában, 97. §-ában, az Áfa tv. 32-36. §-aiban, 44. § (5) bekezdésében foglaltak megsértésére is. Kifejtette, hogy az üggyel érintett gazdasági események során a tőle elvárható kellő körültekintést tanúsította, mert nem volt és nem is lehetett tudomása arról, hogy „számlakibocsátójának számlakibocsátója a beszerzéseit nem megfelelően dokumentálta”.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárás során nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésének, a Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésére álló iratok alapján dönt (Pp. 275. §, BH 2002.29.).

Ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes, avagy téves, okszerűtlen, a logika szabályainak nem megfelelő tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít. Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a fél álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval, ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség.

A rendelkezésre álló iratok alapján a Legfelsőbb Bíróság - a felperesi érveléssel ellentétben - megállapította, hogy a jogerős ítélet tényállása iratszerű, és minden, az ügy érdemi eldöntése szempontjából releváns tényt rögzít, mégpedig a rendelkezésre álló adatok, tények, körülmények, okiratok bizonyítékok okszerű

értékelésével, a Pp. 206. § (1) bekezdésének, 221. § (1) bekezdésének megfelelően.

A felperes előadásával szemben az alperes határozata és a jogerős ítélet is részletesen felsorolja, hogy mely tények, bizonyítékok, dokumentumok alapján került sor a felperes által befogadott és levonásba helyezett számlák tartalmi hiteltelenségének megállapítására. (Pl.: a felperes és a Bt. közötti számlák, szállítólevelek és átadás-átvételi jegyzőkönyvek ellentmondásai, a Bt. és a Bt. képviselőjének nyilatkozataiban fellelhető ellentmondások, megnevezett, illetve megnevezni nem tudott partnerektől történő beszerzést alátámasztó dokumentumok hiánya, az áruk eredetének tisztázatlan, ismeretlen volta... stb.) Az első fokú bíróság ítélete tartalmazza ezek egyenkénti és összességében történő értékelését, ideértve a felperes által megjelölt tanú, Cs. Á. könyvelő valamennyi nyilatkozatának ismertetését, és a rendelkezésre álló egyéb adatokkal való összevetését, mégpedig teljes körűen, okszerűen és a logika szabályainak megfelelően.

Hangsúlyozza e körben a Legfelsőbb Bíróság azt is, hogy a nyilatkozatoknak, tanúvallomásoknak - amelyekre a felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott - azért nincs ügydöntő jelentősége, mivel az ezekben foglaltak semmivel nem kerültek alátámasztásra, e tekintetben dokumentumok, bizonylatok nem kerültek csatolásra. A nyilatkozatok és tanúvallomások önmaguk hitelességét - a beszerzések megtörténtének hiányára utaló dokumentumokkal szemben - nem alapozzák meg, és nem alkalmasak a keresetben, illetve a felülvizsgálati kérelemben előadottak bizonyítására. Az alperes és az első fokú bíróság tehát érdemi döntését az Áfa tv. 32. § (1) bekezdés a) pontjában, 35. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően hozta meg.

A felperes a peres eljárás során sem bizonyított olyan tényt, körülményt, amely alkalmas lett volna annak alátámasztására, hogy a számlában szereplő felek között, a számla szerinti módon ment volna végbe a gazdasági esemény, vagy, hogy a számlák hiteltelensége olyan okokból következett volna be, amely kizárólag rajta kívül álló, a számlakibocsátónak vagy másnak felróható, ezért a kellő körültekintés megállapítására - a számlák fiktív voltára is figyelemmel - nem kerülhet sor. A felperes az Áfa tv. 44. § (5) bekezdésének alkalmazhatósága körében is csupán állításokat és önmagukban álló nyilatkozatokat terjesztett elő, bizonyítékot azonban nem nyújtott be, ezért az e körben kifejtett érvelése is alaptalan.

A felperes az eljárási jogszabálysértésekkel kapcsolatos érvelését felülvizsgálati kérelmében részletesen nem fejtette ki, csupán megjelölte az általa megsértettnek vélt törvényhelyeket. E körben ezért a Legfelsőbb Bíróság részletesen nem vizsgálódhatott, de utal

arra, hogy az első fokú bíróság ítéletében a Pp. 215. §-ában, 213. §-ában foglaltaknak megfelelően eljárva hozott döntést. Megalapozottan, iratszerűen és jogszerűen fejtette ki, hogy a felperes kereseti érvelésével ellentétben mely okoknál fogva nem állapítható meg az adóhatóság eljárása és határozathozatala kapcsán ügy érdemi eldöntésére is kiható, lényeges, bírósági eljárásban nem orvosolható eljárási jogszabálysértés.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben jogszerű, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésében és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2011. április 21.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró,
Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró**